

[Domovská Stránka](#) > ... > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Rozvod A súdna Rozluka](#) > Estonia

Rozvod a súdna rozluka

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estónsko

1 Aké sú podmienky na dosiahnutie rozvodu?

Rozvod môže povoliť matrika (*perekonnaseisusutus* alebo *perekonnaseisamet*) alebo notár na základe spoločného písomného návrhu v prípade vzájomnej dohody medzi manželmi, alebo súd v konaní začatom na návrh jedného z manželov proti druhému. Druhá možnosť sa uplatňuje, ak manželia nesúhlasia s rozvodom alebo jeho podmienkami, alebo ak matrika nemá právomoc povoliť rozvod.

2 Aké sú dôvody na rozvod?

Matrika alebo notár môže povoliť rozvod na základe spoločného písomného návrhu v prípade vzájomnej dohody medzi manželmi, ak majú obaja manželia trvalé bydlisko v Estónsku.

Súd môže povoliť rozvod v konaní začatom na návrh jedného z manželov proti druhému, ak sa manželský vzťah úplne skončil. Manželský vzťah sa skončil, ak už manželia neudržiavajú manželské spolužitie a existuje dôvod domnievať sa, že sa už k sebe nevrátia. Za ukončenie manželského vzťahu sa považuje, ak manželia aspoň dva roky žijú oddelene.

3 Aké sú právne dôsledky rozvodu, pokiaľ ide o:

3.1 osobné vzťahy medzi manželmi (napr. priezvisko)

Rozvod neovplyvňuje osobné vzťahy medzi manželmi. Pri rozvode môže súd alebo matrika na požiadanie osoby obnoviť jej predchádzajúce priezvisko. Ak o to osoba nepožiadala, ponecháva si priezvisko, ktoré prijala pri uzatvorení manželstva.

3.2 rozdelenie majetku manželov

Pri rozvode sa majetok manželov rozdelí podľa ich majetkového režimu. V prípade spoločného vlastníctva si manželia obvykle rozdelia spoločné vlastníctvo (*ühisvara*) rovnakým dielom v súlade s ustanoveniami o ukončení spoločného vlastníctva. Zloženie spoločného vlastníctva sa stanovuje pri ukončení majetkového režimu. Manželia nie sú povinní rozdeliť si pri rozvode majetok. Kým si manželia spoločné vlastníctvo nerozdelia, naďalej spoločne vykonávajú práva a plnia si povinnosti, ktoré s ním súvisia. Manželia majú navyše právo mať v spoločnej držbe akékoľvek veci, ktoré tvoria súčasť ich spoločného vlastníctva.

Keď zaniká majetkový režim, v rámci ktorého dochádza k nárastu spoločného majetku (*vara juurdekasvu tasaarvestus*), zistí sa hodnota nadobudnutého majetku oboch manželov a určí sa finančný nárok vyplývajúci z povinnosti podeliť sa o nadobudnutý majetok.

Ak si manželia chcú pri rozvode rozdeliť spoločný majetok, ten sa rozdelí na základe zvoleného majetkového režimu alebo podľa dohody o majetkovom režime manželov (*abieluvaraleping*). V prípade, že manželia podpísali dohodu o majetkovom režime manželov, táto dohoda sa v čase rozvodu ukončí. Pri ukončení dohody o majetkovom režime manželov v dôsledku rozvodu zaniknú všetky práva a povinnosti vyplývajúce z tejto

dohody. Majetok sa rozdeľuje podľa dohody o majetkovom režime manželov.

3.3 maloleté deti manželov

Rozvod ako taký neovplyvňuje rodičovské práva a povinnosti manželov a rodičia si zachovávajú spoločnú starostlivosť o deti.

Vo všeobecnosti by sa rodičia mali dohodnúť na tom, s kým bude dieťa žiť, kto sa bude podieľať na výchove dieťaťa a v akom rozsahu, ako aj na tom, akým spôsobom a ako dlho bude prebiehať platenie výživného. Mesačná platba na maloleté dieťa nesmie byť nižšia ako minimálna výška výživného na maloleté dieťa stanovená v zákone o rodinnom práve (*perekkonnaseadus*).

Ak rodičia nechcú alebo nedokážu vykonávať právo na spoločnú osobnú starostlivosť, každý z rodičov má právo požiadať súd o čiastočný alebo úplný prevod práva starostlivosti na svoju osobu. Zmeny v práve na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti nemajú vplyv na povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa.

3.4 vyživovací povinnosť voči druhému z manželov?

Rozvedený (-á) manžel (-ka) má právo dostávať výživné:

1. kým dieťa nedosiahne vek troch rokov, ak sa rozvedený (-á) manžel (-ka) po rozvode nedokáže užiť v dôsledku starostlivosti o spoločné dieťa manželov;
2. ak sa rozvedený (-á) manžel (-ka) po rozvode nedokáže užiť v dôsledku svojho veku alebo zdravotného stavu a ak potreba pomoci vyplývajúca z veku alebo zo zdravotného stavu existovala už v čase rozvodu. Výživné v dôsledku veku alebo zdravotného stavu možno od rozvedeného manželského partnera vymáhať aj v prípade, že potreba pomoci v dôsledku veku alebo zdravotného stavu existovala už v čase, keď manžel (-ka) prišiel (prišla) o právo získať od manžela (manželky) výživné na základe iných právnych ustanovení. Výživné sa bude platiť, až kým osoba oprávnená dostávať výživné nebude schopná zabezpečiť si príjem.

Otec dieťaťa je povinný platiť výživné matke dieťaťa počas ôsmich týždňov pred narodením dieťaťa a dvanástich týždňov po narodení dieťaťa.

Súd môže rozvedeného (-ú) manžela (-ku) zbaviť povinnosti platiť výživné z dôvodov stanovených v právnych predpisoch.

Rozvedený (-á) manžel (-ka) oprávnený (-á) dostávať výživné môže požiadať o určenie zákonnej povinnosti platiť výživné až po podaní žaloby.

4 Čo znamená v praxi právny pojem „rozluka“?

K rozluke došlo, ak manželia neudržiavajú spoločnú domácnosť ani manželské spolužitie a ak aspoň jeden z manželov zjavne nechce tieto atribúty obnoviť alebo vytvoriť.

5 Aké sú podmienky rozluky?

Manželia žijú oddelene.

6 Aké sú právne dôsledky rozluky?

Ak došlo k rozluke medzi manželmi, každý z nich môže:

1. vzniesť voči druhému z manželov nárok na ľubovoľné predmety, ktoré sa používali v záujme rodiny, ak manžel (-ka) potrebuje dané predmety vo svojej oddelenej domácnosti a má oprávnený záujem naďalej ich používať. Celé štandardné vybavenie domácnosti, ktoré manželia spoločne vlastní, sa medzi nich rozdelí na základe zásady rovnosti. Vo všeobecnosti môžu obaja manželia vzniesť nárok na získanie osobného hnutelného majetku do svojho osobného vlastníctva. Všetok majetok v spoločnom vlastníctve (t. j. predovšetkým v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov) sa rozdelí spravodlivo a zohľadnia sa pritom záujmy každého z manželov a detí;

2. požiadať druhého z manželov o prevod ubytovacích priestorov, ktoré rodina spoločne využívala, alebo ich časti do výlučného používania žiadateľa, ak je to potrebné, aby sa predišlo vážnym osobným konfliktom. Hoci by rozhodnutie malo byť v prvom rade založené na prednostných právach vlastníka obydlia, obydlie je možné ponechať na užívanie aj tomu z manželov, ktorý nie je vlastníkom, ak to súd považuje za nevyhnutné s ohľadom na prostriedky oboch manželov a záujmy detí.

Ak došlo k rozluke medzi manželmi, každý z nich musí platiť výživné vo forme pravidelných platieb určitej sumy peňazí na pokrytie nákladov, ktoré vynaložil druhý z manželov v záujme rodiny.

7 Čo znamená v praxi pojem „vyhlásenie manželstva za neplatné“ („anulovanie manželstva“)?

Anulovanie manželstva znamená, že manželstvo sa považuje za neplatné od úplného začiatku. Manželstvo môže byť anulované iba rozhodnutím súdu.

8 Aké sú podmienky anulovania manželstva?

Manželstvo môže byť anulované iba na základe dôvodov na vyhlásenie neplatnosti manželstva uvedených v zákone o rodinnom práve, t. j. súd môže anulovať manželstvo na základe návrhu, ak:

1. pri uzavretí manželstva bola porušená požiadavka týkajúca sa zákonného veku na uzavretie manželstva alebo požiadavka týkajúca sa spôsobilosti;
2. pri uzavretí manželstva bol porušený zákaz uzavretia manželstva stanovený v zákone;
3. pri uzavretí manželstva boli porušené formálne požiadavky stanovené v zákone;
4. v čase uzavretia manželstva aspoň jeden z manželov trpel dočasnou duševnou poruchou alebo nebol schopný uplatňovať svoju vôľu z nejakého iného dôvodu;
5. manželstvo bolo uzavreté podvodom alebo pod nátlakom vrátane zatajenia zdravotného stavu alebo iných osobných údajov niektorého z manželov, ak sú tieto informácie dôležité pre platnosť manželstva;
6. jeden alebo obaja manželia nemali v úmysle plniť záväzky vyplývajúce z manželského stavu, ale manželstvo uzavreli z iných dôvodov, predovšetkým s cieľom získať povolenie na pobyt v Estónsku (účelové manželstvo);
7. manželia majú rovnaké pohlavie v dôsledku zmeny pohlavia vykonanej počas manželstva.

Okrem toho sa manželstvo považuje za neplatné, ak:

1. manželstvo uzavreli osoby rovnakého pohlavia;
2. uzavretie manželstva potvrdila osoba, ktorá nemá právomoci matrikára, alebo
3. aspoň jedna strana nevyjadrila želanie vstúpiť do manželstva.

9 Aké sú právne dôsledky anulovania manželstva?

Anulovanie manželstva znamená, že manželstvo sa považuje za neplatné od úplného začiatku, pokiaľ nebolo zrušené v dôsledku toho, že ide o manželstvo osôb rovnakého pohlavia. V tom prípade sa manželstvo anuluje na základe nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Osoby, ktorých manželstvo bolo anulované, nemajú voči sebe žiadne práva ani povinnosti vyplývajúce z manželstva (vrátane práv a povinností vyplývajúcich z dohody o majetkovom režime manželov, ktorá sa tiež považuje za neplatnú).

Ak sa manželstvo anuluje z dôvodu, že jeden z nastávajúcich manželov zatajil pred svojím nastávajúcim manželským partnerom skutočnosť, že je už ženatý (vydatá), alebo ovplyvnil svojho nastávajúceho manželského partnera tak, že vstúpil do manželstva podvodom alebo pod nátlakom, súd môže nariadiť vyplácanie podpory osobe, ktorá s ním (ňou) žila v neplatnom manželstve, a to uplatnením predpisov týkajúcich sa platenia výživného manželskému partnerovi. Na požiadanie osoby, ktorá bola nezákonne vťahovaná do manželstva, môže súd na majetkový režim manželov (t. j. spoločné vlastníctvo manželov) uplatniť ustanovenia týkajúce sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Deti narodené z manželstva, ktoré bolo anulované, majú rovnaké práva a povinnosti ako deti narodené z riadneho manželstva.

10 Existujú alternatívne mimosúdne spôsoby riešenia otázok týkajúcich sa rozvodu bez toho, aby bolo potrebné sa obrátiť na súd?

Manželstvo sa môže rozviesť na matrike alebo u notára na základe dohody manželov. Právne dôsledky rozvodu (napr. rozdelenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov) sa môžu stanoviť dohodou medzi rozvádzajúcimi sa manželmi.

Ak však vznikne medzi manželmi spor týkajúci sa okolností rozvodu, neexistujú žiadne mimosúdne spôsoby riešenia.

11 Kde treba podať žiadosť (návrh) o rozvod / rozluku / anulovanie manželstva? Aké formálne náležitosti treba dodržať a aké doklady musím pripojiť k žiadosti?

Návrh na rozvod manželstva sa môže podať:

1. na matrike v mieste bydliska jedného z manželov (ak majú obaja manželia bydlisko v Estónsku);
2. u notára;
3. na súde prvého stupňa, do ktorého príslušnosti patrí miesto bydliska odporcu [okresný súd (*maakohus*)].

Návrh na anulovanie manželstva sa podáva na súde prvého stupňa (okresnom súde) v mieste bydliska odporcu.

Manželstvo sa môže rozviesť na matrike na základe spoločného osobného písomného návrhu manželov. Manželia musia v návrhu potvrdiť, že medzi nimi neexistujú žiadne spory týkajúce sa detí, rozdelenia spoločného vlastníctva ani platenia výživného. Návrh na rozvod manželstva musí byť doplnený dokumentom potvrdzujúcim uzavretie manželstva. Ak sa jeden z manželov nemôže z oprávnených dôvodov osobne zúčastniť podávania spoločného návrhu na matrike, môže podať samostatný návrh overený notárom. Dokumenty v cudzom jazyku sa musia na matrike predložiť s prekladom overeným notárom, konzulárnym úradníkom alebo úradným prekladateľom. Každý dokument potvrdzujúci uzavretie manželstva, ktorý bol vydaný v zahraničí, musí byť úradne overený alebo opatrený apostilou, pokiaľ nie je v medzinárodnej dohode stanovené inak.

Manželstvo sa môže rozviesť u notára na základe spoločného osobného písomného návrhu manželov. Návrh na rozvod manželstva musí byť doplnený dokumentom potvrdzujúcim uzavretie manželstva. Ak sa jeden z manželov nemôže z oprávnených dôvodov osobne zúčastniť podávania spoločného návrhu na notárskom úrade, môže podať samostatný návrh overený notárom. Dokumenty v cudzom jazyku sa musia na matrike predložiť s prekladom overeným notárom, konzulárnym úradníkom alebo úradným prekladateľom. Každý dokument potvrdzujúci uzavretie manželstva, ktorý bol vydaný v zahraničí, musí byť úradne overený alebo opatrený apostilou, pokiaľ nie je v medzinárodnej dohode stanovené inak.

V manželskej veci, v ktorej má rozhodovať estónsky súd, sa návrh podáva na súde, do ktorého príslušnosti patrí miesto spoločného bydliska manželov, a ak spoločné bydlisko nemajú, na súde, do ktorého príslušnosti patrí miesto bydliska odporcu. Ak odporca nemá miesto bydliska v Estónsku, návrh sa podáva na súde, do ktorého príslušnosti patrí miesto bydliska maloletého dieťaťa oboch účastníkov konania, alebo, ak účastníci konania nemajú maloleté dieťa, na súde, do ktorého príslušnosti patrí miesto bydliska navrhovateľa. V prípade podania návrhu na rozvod manželstva, rozluku alebo anulovanie manželstva na súde musí stanovenie žalobného nároku spĺňať všetky formálne požiadavky týkajúce sa občianskoprávnej žaloby uvedené v Občianskom súdnom poriadku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*). Stanovenie žalobného nároku a všetky listinné dôkazy musia byť súdu predložené v písomnej alebo elektronickej podobe, v estónčine a vo formáte A4.

V stanovení žalobného nároku je potrebné uviesť názov súdu, osobné informácie týkajúce sa navrhovateľa a odporcu (manželov), ako aj ich spoločných maloletých detí. Takisto sa musí uviesť, kto bude platiť výživné na deti, kto ich bude vychovávať a s kým budú žiť. Stanovenie žalobného nároku musí obsahovať aj návrh budúcej dohody o rodičovských právach a výchove detí. Okrem toho tam musia byť uvedené skutkové okolnosti, na ktorých je návrh založený, a navrhovateľ musí uviesť a predložiť aj všetky dôkazy, ktoré má k dispozícii.

V stanovení žalobného nároku sa v prípade delenia spoločného majetku okrem uvedených skutočností uvádza aj zloženie majetku a miesto, kde sa nachádza, hodnota celého majetku navrhovateľa a návrh na rozdelenie

spoločného vlastníctva. Ak manželia uzavreli dohodu o majetkovom režime manželov, je potrebné pripojiť ju k stanoveniu žalobného nároku.

Stanovenie žalobného nároku musí byť podpísané navrhovateľom alebo jeho zástupcom. Ak ho podpísal zástupca, pripojiť splnomocnenie alebo iný dokument dokazujúci, že má oprávnenie zastupovať navrhovateľa.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie nákladov konania?

Ak osoba žiadajúca o právnu pomoc nie je v dôsledku svojej finančnej situácie schopná zaplatiť súdne trovy alebo je schopná zaplatiť ich iba čiastočne alebo na splátky a je dostatočný dôvod domnievať sa, že zamýšľaná účasť na konaní bude úspešná, súd môže úplne alebo čiastočne oslobodiť túto osobu od povinnosti zaplatiť súdne trovy a príslušné výdavky uhradí štát.

13 Dá sa odvolať proti rozhodnutiu o rozvode manželstva / rozluke / anulovaní manželstva?

Proti rozsudku o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva je možné sa odvolať podľa všeobecných ustanovení, ktorými sa riadi odvolacie konanie, ak odvolateľ zistí, že rozsudok prijatý súdom prvého stupňa je založený na nesprávnom právnom posúdení (napríklad súd prvého stupňa nesprávne uplatnil ustanovenia hmotného práva alebo procesného práva).

14 Čo musím urobiť pre to, aby bolo rozhodnutie o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktoré vydal súd iného členského štátu, uznané v tomto členskom štáte?

Podľa nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 sa rozsudok o rozvode vynesенý v jednom členskom štáte automaticky uznáva v ostatných členských štátoch Európskej únie (s výnimkou Dánska) bez toho, aby sa vyžadoval akýkoľvek osobitný postup.

15 Na ktorý súd sa mám obrátiť, ak sa chcem odvolať proti uznaniu rozhodnutia o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktorý vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Rozhodnutie o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva je možné napadnúť na odvolacom súde členského štátu podľa zoznamu uvedeného v nariadení Rady (EÚ) 2019/1111. V Estónsku túto funkciu plní okresný súd (*ringkonnakohus*).

Postup a termín na podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu sa uvádza v rozhodnutí súdu.

16 Aké rozvodové právo uplatňuje súd v rozvodovom konaní medzi manželmi, ktorí nemajú bydlisko v tomto členskom štáte, alebo ktorí majú inú štátnu príslušnosť?

V prípade rozvodu sa uplatňujú právne predpisy krajiny, v ktorej sa nachádza miesto spoločného bydliska manželov. Ak majú manželia bydlisko v rôznych krajinách, ale majú rovnakú štátnu príslušnosť, všeobecné právne dôsledky manželstva sú určené právnymi predpismi krajiny, ktorej sú občanmi. Ak majú manželia bydlisko v rôznych krajinách a rôznu štátnu príslušnosť, všeobecné právne dôsledky manželstva sú určené na základe právnych predpisov krajiny, v ktorej:

- mali posledné spoločné bydlisko za predpokladu, že jeden z manželov má bydlisko v tejto krajine,
- má bydlisko odporca,
- má v prípade spoločného návrhu bydlisko jeden z manželov,
- má bydlisko navrhovateľ rozvodu, ak mal v tejto krajine bydlisko aspoň jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo ak mal v tejto krajine bydlisko aspoň šesť mesiacov bezprostredne pred podaním

návrhu a zároveň je občanom tohto členského štátu.

V prípade, že podľa uvedených právnych predpisov nie je rozvod povolený alebo je povolený iba za veľmi prísnych podmienok, uplatnia sa estónske právne predpisy, ak má jeden z manželov bydlisko v Estónsku alebo má estónske občianstvo, prípadne ak mal bydlisko v Estónsku alebo mal estónske občianstvo v čase uzavretia manželstva.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Privítame vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

Posledná aktualizácia: 27/05/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.